

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2957/2020
21.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вујица Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Медиана“ у Нишу, чији је пуномоћник Драган Јовановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1455/20 од 17.07.2020. године, у седници већа одржаној 21.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1455/20 од 17.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2005/19 од 03.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .../... од 24.08.2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и да му призна сва права из радног односа за време у коме није радио почев од 30.08.2016. године, па до повратка на рад, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1455/20 од 17.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог и по Анексу уговора о раду од 02.06.2011. године обављао послове у сектору Оспореним решењем туженог број .../... од 24.08.2016. године, тужени је тужиоцу, на основу одредбе члана 179. став 2. тачка 1) Закона о раду, отказао уговор о раду због тога што је својом кривицом учинио повреду радне обавезе квалификовану као неблаговремено, несавесно или немарно извршавање радне обавезе, односно зато што није поштовао радну дисциплину. У оспореном решењу је наведено да је повреду радне обавезе тужилац учинио тиме што је износио алат из алатнице предузећа и ван круга предузећа без одобрења непосредног руководиоца и пратеће документације, те што је нове комплете прве помоћи заменио комплетима којима је истекао рок важења и целокупним својим понашањем допринео стварању мањка по попису. Пре отказа уговора о раду тужиоцу је уручено упозорење да су испуњени услови за отказ. Према опису послова радног места на коме је тужилац радио, је дужан да врши прецизну идентификацију свих врста алата применом шифрарника, да води оперативну магацинску евиденцију, да прати промену стања алата, издаје алат на коришћење и контролише стање враћеног алата, као и да по потреби предузима одговарајуће мере у случају оштећења алата и повраћаја неодговарајућег алата и друге послове који су таксативно наведени. Из извештаја Комисије за ванредни попис алатнице од 27.04.2016. године и спецификације о ванредном попису од 18.07.2016. године, утврђено је да је тужилац износио алат из алатнице предузећа и ван круга предузећа без одобрења непосредног руководиоца и пратеће документације, а из писане изјаве тужиоца од 27.04.2016. године, утврђено је да је тужилац алат – велику брусилуцу узео и да је до дана сачињавања изјаве није вратио.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад.

Према одредби члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Иста повреда радне обавезе због које запосленом може да се откаже уговор о раду предвиђена је чланом 2. став 1. тачка 2. алинеја 1. Анекса уговора о раду закљученог између парничних странака.

Како је у поступку утврђено да је тужилац алат – велику брусилуцу узео и да је до дана сачињавања изјаве коју је сам дао 27.04.2016. године, није вратио, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац на тај начин учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и члана 2. став 1. тачка 2. алинеја 1. Анекса уговора о раду, те да је решење о отказу уговора о раду законито донето. Пре доношења оспореног решења, тужилац је упозорен на разлоге за отказ уговора о раду, сагласно члану 180. Закона о раду, чиме му је омогућено право на одбрану.

Како је одбијен тужбени захтев за поништај отказа, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Неосновани су наводи тужиоца које понавља у ревизији, да оспорено решење има формалноправне недостатке јер не садржи време, место и начин извршења радње извршења повреде радне обавезе. Ово стога што је у поступку утврђено да је тужилац учинио повреду радне обавезе тако што је алат – велику брусилицу узео и да је није вратио до дана сачињавања изјаве коју је сам дао 27.04.2016. године, па се дакле ради о повреди у продуженом трајању у односу на коју су време, место и начин извршења радње извршења довољно конкретизовани. Притом у односу на ову повреду није протекао рок из члана 184. став 1. Закона о раду према коме отказ уговора о раду из члана 179. став 1. тачка 1. и ст. 2. и 3. овог закона послодавац може дати запосленом у року од шест месеци од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од годину дана од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа. Наиме, у конкретном случају се ради о повреди продуженог трајања, односно послодавац је за чињенице које су биле основ за давање отказа сазнао када је сачињен извештај Комисије за ванредни попис алатнице од 27.04.2016. године, док је оспорено решење донето 24.08.2016. године.

Тужиоцу су оспореним решењем поред ове повреде стављене на терет и друге повреде радних обавеза, али је околност протекла прописаног рока у односу на те повреде без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер је за законито отказивање уговора о раду довољно да је учинио једну повреду која представља отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, применом које му је уговор о раду отказан.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић